

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Broder Niels fra Soor

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 27. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_428-txt-shoot-idm386/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Men blev den Gamme som tilføen,
 Det var et Bønnes Øyeblik,
 For gamle Væder søe af faar,
 Det lydes Bønnes Øyeblik,
 Men skal man fors sig, lade Raad,
 Proften gaar i Lobet!
 Thi gaar jeg i mit gamle Skind
 Ufamt i Bødder Raadet;
 Og ender som beroff har Skid
 For Sit at faar et Raadet;
 Og ither gode Bønner Lad:
 De Malbed og De Tbiel;
 At nu jeg med min Fotte Enak
 Kan gaar en halvløses Vite,
 Saa gode Støveler aldrig ser
 For villet til mig vante,
 Sa, atters faar jeg dem i Rer
 Saa bønne og blanke;
 Saa Alt er frisk, er Hjernen bedst,
 Og selv i Høie Bøffe
 Mig længe, som en fremmed Visk,
 End eller Soor faldte!
 Skiont of den gamle Kloster - Mur
 En tæning stod ei lide,
 Dog op det hvide Mørke, Rut
 Et mere jeg end vilde;
 Saa Soel han him igjennem Star
 Gaar, Regnus Bæver gløbe,
 Man sauter vel: gib immer var
 Saa fast en Aften Møde,
 Det Gode Minge dog laars brat,
 Det Gode bær ei længe,
 Og i den lange Vinter, Nat
 Man hørte til Tys mon trange!
 Thi ser jeg glød den lyse Halv,
 Kong Frederik ind aflygge,
 For Seel - Skif bar den samme Skjald,
 I Skonen immer Sløge!
 Den Alder: hold da vorte, groe,
 Og fofte gløse Danke,
 Der Moders: Maaler fan ferfoar,

Saa langt bedes end det Jeanfel
 Saa langt i Skjold dydes Og
 Enhu det bedes tegner,
 Saa Raadefog vil der paa Og
 Him: Raadefog vil der paa Og
 Saa Gamble Nat fan altid gaar,
 Saa end de Turde sig,
 Thi naar det gløder Døttrer gaar,
 De Fremmeds maas sig;
 Det mens jeg spær paa Kunde: Raar,
 Og lured, hals i Døde,
 Thi bære end i Soor tilføen
 Jeg Skien paa gammel Kate,
 Gudmangt et Skiont og Alvort Dø
 Jeg Hæd da og dag Dø,
 Dem ligg jeg har liges fra Soor
 Om End paa Him at fere!
 Det Him: Nat gaar for Gamble Dø,
 Paa Danmarks Kiste - Støtte,
 At Christiansbergs det nye Skid
 Og Frederik den Sjette!
 Saa fuge Nat Saa Raades Vild
 Med Konge: Raades sammen,
 Og læres Nat, paa gammel Wiig,
 Him: Raadefog med Gammen,
 Saa Fogen selv, der vogter Raar
 Paa gamle Telling - Øde,
 I Konge: Tallet Kar for Kar
 Kan pragtig fritte Hebe,
 Og veed saa godt, hvor Støtten Raar
 For Gam, der løse Bønnen,
 Dem gaar han vander sine Raar,
 Og hvad han vil til Væden!
 Da skal de Danke Kongens Vild
 I Danmark: hore Slange,
 At Svig og i Parable
 Et ikke mere forlange!
 Saa rytter aldrig det i Rod
 Om Væden fere at smere,
 Thi immer Bøder vilde fra Soor
 Gaar gjennem lude Døe!

